

[Bilgrav-Nielsen]

intet probat middel imod fjenden fra vest. Havet er ubønhørligt i sin afskrællen af den jyske vestkyst, og det, vi forbereder af indsats imod dette på ét sted nu, kan vise sig at være en helt forkert fremgangsmåde, næste gang havet sætter sit angreb ind. Derfor har jeg og vi i det radikale venstre stor tillid til, at de folk, som sidder på opgaven, kystinspektoratet og ministeriet, har kontrol med tingene så langt, som det nu kan lade sig gøre, og at man er inde i overvejelser om, hvordan man bedst helt lokalt, bestemt ud fra, hvordan angrebene er sat ind, hvordan kystområdet er beskaffent, skal gå i gang med modforanstaltninger.

Det, som er hovedretningslinjerne i ministerens redegørelse, er, at vi ikke skal ændre stort i vores holdning til tingene i forhold til, hvordan de har været tidligere. Den opfattelse deler vi. Vi mener, det er nødvendigt, at man får ført forhandlinger med amter og kommuner om de nyeste angreb på kysten, og vi mener i øvrigt, at det fortsat må være sådan, at man fra sag til sag vurderer, hvor der skal sættes ind og med hvilke midler, hvilke anlæg, til hvilke omkostninger.

Ministeren siger et sted i sin redegørelse, at staten kun skal være med, hvor der virkelig er samfundsinteresser på spil, eller noget i den stil. Jeg deler den opfattelse og også ministerens opfattelse, at det er truede områder med helårsbebyggelse, der må prioriteres.

I den forbindelse har ministeren, så vidt jeg kunne snuppe det i forbifarten, en bemærkning om, at han mener, at staten må være med visse nye steder, hvor der ikke er tale om decideret helårsbebyggelse, nemlig i det, jeg tror han kaldte for området rundt om Skagen. Nu ved alle, at området rundt om Skagen er det område, hvor man klarest kan se dels nedbrydningen, dels genopbygningen. Men jeg spørger ministeren: kan det tænkes, at det er royalistiske interesser, der er afgørende for ministerens modifikation af hans ellers så klare standpunkt, når det drejer sig om områder andre steder i landet? Jeg tænker på, at det område, ministeren her taler om, som måske skal have statens bevågenhed, mig bekendt er et område, kongehuset har et vist medansvar for. Eller kan det tænkes, at det netop er den omstændighed, at det er ministerens valgområde, der er tale om her, der spiller ind? Det sidste tror jeg nu ikke. Det er jeg overbevist om ikke kan være

tilfældet. Det kan jo hænge sammen med, at ministeren har et særligt kendskab til området her, og det er legalt.

Men det er ikke legalt fortsat for ministeren kun at have godt lokalt kendskab til det område. Det siger jeg, fordi jeg ikke synes om bemærkningen, som hele tiden kommer igen, at det er på Vestkysten, staten skal være med. Jeg er uforbeholdent enig med ministeren i, at det er på Vestkysten, vi har de store problemer. Men vi må erkende, at vi har set store problemer indenlands, skal vi sige det sådan, f.eks. i fjordene. Nu kan jeg jo ikke nævne en lokalitet, der er i min egen valgkreds, naturligvis, efter hvad jeg lige har sagt, så det skal jeg undlade. Men jeg mener, at overalt, hvor vi har opdaget nedbrydninger på steder, hvor vi ikke havde regnet med det, bliver vi nødt til at undersøge, hvad årsagen er. Jeg håber, at ministeren, når han til efteråret kommer frem med sin redegørelse, som jeg forstår hovedsagelig skal dreje sig om Vestkysten – det er jeg enig i at den hovedsagelig skal – også har forsøgt at kortlægge og beskrive omfanget og karakteren af de nedbrydninger, som måtte finde sted andre steder. Uanset om disse nedbrydninger andre steder er noget, som skal karakteriseres som statens opgave, er det vigtigt, at vi får kendskab til dem, at vi får dem beskrevet, at vi får dem undersøgt, sådan at vi ved, hvad det er, vi i givet fald siger nej til.

Jeg er meget enig med ministeren i, at der ikke er mange penge at gøre godt med, men jeg tror altså, vi skal indstille os på, at der skal bruges flere penge, at staten skal bruge flere penge på kystsikring i de kommende år. I hvert fald er der nogle helt eklatante skader, som vi bliver nødt til at gøre noget ved.

Nu har man før nævnt en udmærket artikel i Jyllands-Posten i søndags om emnet, og jeg vil gerne trække en anden ting frem. Vi må ikke være så optaget af de nye steder, at dér skal vi bruge nogle ekstra penge, og det øvrige skal blive, som det er. Jeg minder om, at der i den pågældende artikel blev gjort opmærksom på, at skal man bare være i stand til at afværge de værste tilbagerkninger i områder ved Fjaltring, Torsminde og Hvide Sande, så er de 8,5 mill. kr., der er afsat på indeværende tidspunkt, alt, alt for lidt. Der nævnes beløb op til 20–30 mill. kr. Jeg ved ikke, om det er dette andet og større beløb, man skal bruge, men jeg mener, der er